

Het Boek Daniël - Nummer Honderdzeven

Het profetische relaas: van Jerobeam tot Josia en het herstel van de oude paden

Jeff Pippenger
2024-02-29

In 1844 trokken de protestanten van de Verenigde Staten zich terug uit de Milleritische beweging en namen zij hun profetische positie in als een dochter van Babylon, zoals voorafgebeeld door Jerobeam, die een vervalst stelsel van aanbidding instelde toen zijn tien noordelijke stammen zich afscheidden van het zuidelijke koninkrijk Juda. Jerobeams twee gouden kalveren, het ene in de stad Bethel (betekenend „het huis van God”/Kerk), en het andere in Dan (betekenend oordeel/Staat), waren een voorafbeelding van het valse stelsel van Kerk en Staat dat de Verenigde Staten typeert. Alle elementen van Jerobeams vervalste stelsel van kerk en staat waren gemodelleerd naar precies dezelfde structuur als die welke naar voren kwam in Aarons opstand. Jerobeams vervalste stelsel van aanbidding was dus een beeld van Aarons vervalste stelsel van aanbidding.

Jerobeams vervalste stelsel vertegenwoordigde het stelsel van aanbidding dat het protestantisme handhaafde toen het zich afscheidde van de beweging van de eerste engel en een dochter werd, of een beeld van het Romeinse beest van het pausdom. Reeds bij de instelling van Jerobeams vervalste stelsel trad een profeet uit Juda zijn altaar en valse stelsel van aanbidding tegemoet. In 1844 gingen de Millerieten, juist bij het allereerste begin van de rol van het afvallige protestantisme in het instellen van een stelsel van aanbidding dat wordt voorgesteld als de dochter van Rome, door het geloof het Allerheiligste van het hemelse heiligdom binnen en erkenden de sabbat; en zo vormden zij een profetische bestraffing van de dochters van Rome, die ervoor kozen de voortgezette naleving van het merkteken van Rome's gezag — de zondagsaanbidding — te handhaven.

De profeet uit Juda die Jerobeam tegemoettrad, sprak daar en toen een profetie uit.

En hij riep tegen het altaar door het woord des Heren en zei: O altaar, altaar, zo zegt de Heer: Zie, aan het huis van David zal een kind geboren worden, Josia is zijn naam; en op u zal hij de priesters van de hoogten offeren, die op u reukwerk branden, en mensenbeenderen zullen op u verbrand worden. En hij gaf op diezelfde dag een teken en zei: Dit is het teken dat de Heer gesproken heeft: Zie, het altaar zal gescheurd worden, en de as die erop is, zal uitgestort worden. 1 Koningen 13:2, 3.

De profetie omvatte de verdubbeling van het woord „altaar”. Een verdubbeling van een woord of zinsnede in de profetie vertegenwoordigt een symbool van de boodschap van de tweede engel, en duidt aldus het jaar 1844 aan, toen de tweede engel kwam en het protestantisme viel en een dochter van Babylon werd. Tegelijkertijd gaf de profeet een teken, evenals de Millerieten in 1844 het teken van de sabbat herkenden. Toen Jerobeam in de volgende verzen de profeet bedreigde, werd zijn hand verlamd, waarmee aldus wordt verwezen naar het merkteken van Babylon dat óf op het

voorhoofd óf op de hand wordt opgedrongen, en dat, wanneer het geestelijk wordt ontvangen, een mens voor de eeuwigheid verminkt.

Voor de doeleinden van deze studie beschouwen wij de voorzegging die de profeet naar voren bracht, waarin hij aanduidde dat „een kind geboren zal worden aan het huis van David, Josia genaamd; en op u zal hij de priesters der hoogten offeren, die op u reukwerk branden, en mensenbeenderen zullen op u verbrand worden.” Josia betekent „het fundament van God” en vertegenwoordigt de grondslagen van het adventisme die werden gebouwd in juist de geschiedenis die werd getypeerd door Jerobeams inauguratie van zijn valse stelsel van aanbidding. Op het valse stelsel van aanbidding dat door Jerobeam was ingesteld, zou Josia de priesters straffen die de leiding gaven in de namaakaanbidding.

De profeet was de opdracht van de Heer ongehoorzaam geweest om niet langs de weg waarlangs hij gekomen was naar Jerobeams inauguratie terug te keren, en om in Bethel niet te eten of te drinken. Toen hij het voedsel at van de leugenachtige profeet van Bethel, werd hij voorgesteld als een symbool van de dood die gebracht zou worden over hen die er na 1844 voor zouden kiezen terug te keren en de leerstellingen en valse profetische methodologieën van het afvallige protestantisme te eten, zoals voorgesteld door de opstand van 1863. Het sterfbed van hen die in 1863 in opstand kwamen, zou hetzelfde sterfbed zijn als dat van de leugenachtige profeet van Bethel. Het sterfbed voor het afvallige protestantisme was de geschiedenis van 11 augustus 1840 tot 1844, toen zij, het voormalige uitverkoren volk van God, voorbijgegaan werden en dochters van Rome werden. Ook het sterfbed van het Laodiceaanse adventisme zal liggen tussen de datum waarop de machtige engel neerdaalde op 11 september 2001, zoals hij dat in 1840 had gedaan, en het uur van de grote aardbeving, die de spoedig komende zondagswet voorstelt.

Op 11 september 2001 begon de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, en de engel begon zich door Jeruzalem te bewegen, terwijl hij een teken aanbracht op het voorhoofd van hen die zuchten en schreien over de gruwelen die in het land (de Verenigde Staten) en in de gemeente (het Laodiceïsche adventisme) bedreven worden. Op 11 september 2001 werden de zonden der vaders, voorgesteld door de vier gruwelen van Ezechiël, tegenwoordige toetsende waarheden in het verzegelingsproces dat toen een aanvang nam.

De beproeving van 1863 betrof de grondslagen van de Milleritische beweging, zoals vertegenwoordigd door de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig, die in 1863 waren verworpen. De beproeving hield een bereidheid of onbereidheid in om terug te keren tot Jeremia's oude paden teneinde de rust van de late regen te vinden. De beproeving van 1888 was de boodschap aan de Laodiceense gemeente, zoals gebracht door ouderlingen Jones en Waggoner, welke tevens de boodschap van rechtvaardiging door het geloof was.

In 1856 bereikte de boodschap aan Laodicea voor het eerst de beweging van de Millerieten, en zij kwam met het toegenomen licht van de „zeven tijden”, maar zowel de ervaring die door de geneesmiddelen in de boodschap aan Laodicea wordt voorgesteld, als de boodschap van de profetische geschiedenis werden in 1863 verworpen. De ervaring werd voorgesteld door het gezicht (march) van „de verschijning”, en het gezicht (chazon) van de „profetische geschiedenis”,

die beide werden verworpen. Beide gezichten hadden hun vervulling gevonden op 22 oktober 1844, en negentien jaar later werden zij beide verworpen, want Jezus verbindt altijd het einde met het begin.

Op 11 september 2001 werd de beproeving van de opstanden van 1863 en 1888 opnieuw een toetsende waarheid, want zij waren beide verbonden met de oude paden van Jeremia. Op die datum kwam de boodschap van de late regen aan, en ook de beproeving van 1919 kwam aan, want in 1919 werd het valse evangelie van een Christus die van elke profetische relevantie is ontdaan, voorgesteld als een nagemaakte boodschap van „vrede en veiligheid”. Toen de machtige engel van Openbaring hoofdstuk achttien neerdaalde op 11 september 2001, werden de verzen één tot en met drie vervuld, en de verzen één tot en met drie vertegenwoordigen de boodschap van de „eerste stem”.

„Is nu het woord verspreid dat ik heb verklaard dat New York door een vloedgolf zal worden weggevaagd? Dit heb ik nooit gezegd. Ik heb gezegd, toen ik de grote gebouwen daar verdieping op verdieping zag verrijzen: ‘Wat vreselijke tonelen zullen er plaatsvinden wanneer de Heere zal opstaan om de aarde geweldig te doen beven! Dan zullen de woorden van Openbaring 18:1–3 vervuld worden.’ Het gehele achttiende hoofdstuk van Openbaring is een waarschuwing voor wat over de aarde komt. Maar ik heb geen bijzonder licht met betrekking tot wat over New York komt, behalve dat ik weet dat op een dag de grote gebouwen daar zullen worden neergehaald door het keren en omkeren van Gods macht. Uit het mij gegeven licht weet ik dat er verderf in de wereld is. Eén woord van de Heere, één aanraking van zijn machtige kracht, en deze massieve bouwwerken zullen vallen. Er zullen tonelen plaatsvinden waarvan wij ons de verschrikking niet kunnen voorstellen.” Review and Herald, 5 juli 1906.

Met de komst van de engel van Openbaring achttien begon de late regen te sprenkelen, en begon het „profetische debat” dat in Habakuk hoofdstuk twee wordt voorgesteld. Het debat ging over twee methodologieën om Bijbelse profetie te verstaan, en over een valse en een ware boodschap van de late regen. Het debat eindigt wanneer de „tweede stem” van Openbaring achttien verschijnt en het begin aanwijst van Gods uitvoerend oordeel over het moderne Babylon, en Gods andere kudde uit Babylon roept. De komst van de tweede stem markeert het einde van de geschiedenis van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, die wordt voorgesteld door de vierde gruwel, welke op haar beurt de vierde en laatste generatie van het Laodiceïsche adventisme voorstelt, terwijl zij zich neerbuigt voor de zon, bij de spoedig komende zondagswet.

Het sterfbed van het afvallige protestantisme, tussen de nederdaling van de engel en de gesloten deur van 1844, was een voorafbeelding van het sterfbed van het Laodicese adventisme tussen de nederdaling van de engel en de gesloten deur van de spoedig komende zondagswet. De profeet uit Juda werd begraven in hetzelfde graf als de leugenachtige profeet van Bethel, en toen koning Josia zijn hervorming in gang zette, stond hij voor juist dat graf. De hervorming van koning Josia, wiens naam „de grondslagen van God” vertegenwoordigt, begon toen God Zijn volk van de laatste dagen op 11 september 2001 begon terug te leiden naar de grondslagen. Zijn hervorming was begonnen toen het werk van het herstel van de tempel ter hand werd genomen.

En het geschiedde in het achttiende jaar van koning Josia, dat de koning Safan, de zoon van Azalja, de zoon van Mesullam, de schrijver, naar het huis des HEEREN zond, zeggende: Ga op tot Hilkia, de hogepriester, opdat hij het zilver optelle dat in het huis des HEEREN gebracht is, dat de deurwachters van het volk ingezameld hebben; en laten zij het overgeven in de hand van hen die het werk doen, die het opzicht hebben over het huis des HEEREN; en laten zij het geven aan hen die het werk doen in het huis des HEEREN, om de scheuren van het huis te herstellen, aan timmerlieden en bouwlieden en metselaars, en om hout en gehouwen steen te kopen om het huis te herstellen. Alleen werd met hen geen afrekening gehouden van het geld dat in hun hand gegeven was, omdat zij trouw handelden. En Hilkia, de hogepriester, zeide tot Safan, de schrijver: Ik heb het wetboek gevonden in het huis des HEEREN. En Hilkia gaf het boek aan Safan, en hij las het. En Safan, de schrijver, kwam tot de koning en bracht de koning verslag uit, en zeide: Uw dienaren hebben het geld dat in het huis gevonden werd, bijeengebracht en het overgegeven in de hand van hen die het werk doen, die het opzicht hebben over het huis des HEEREN. Ook deelde Safan, de schrijver, de koning mee, zeggende: Hilkia, de priester, heeft mij een boek gegeven. En Safan las het voor de koning. En het geschiedde, toen de koning de woorden van het wetboek hoorde, dat hij zijn klederen scheurde. Toen gebod de koning Hilkia, de priester, en Achikam, de zoon van Safan, en Achbor, de zoon van Michaja, en Safan, de schrijver, en Asaja, een dienaar van de koning, zeggende: Gaat heen, raadpleegt de HEERE voor mij en voor het volk en voor geheel Juda, aangaande de woorden van dit boek dat gevonden is; want groot is de gramschap des HEEREN, die tegen ons ontbrand is, omdat onze vaders niet geluisterd hebben naar de woorden van dit boek, om te doen overeenkomstig alles wat aangaande ons geschreven is. 2 Koningen 22:3–13.

De voorspelling dat een kind geboren zou worden met de naam Josia, identificeert 11 september 2001, toen de machtige Engel nederdaalde en Zijn volk van de laatste dagen terugleidde naar de oude paden. Die nederdaling was getypeerd door de nederdaling van dezelfde Engel op 11 augustus 1840. Beide nederdalingen markeerden een vervulling van een profetie betreffende de islam. De historische figuur wiens naam verbonden is met het vooraf identificeren en het publiceren van de voorafgaande voorspelling van de vervulling van de tijdsprofetie betreffende de islam, te vinden in Openbaring hoofdstuk negen vers vijftien, was Josia.

In beide nederdalingen van de engel van Openbaring hoofdstuk tien of achttien wordt de naam „Josia” gemarkeerd. Josiah Litch bracht de boodschap van de islam, die op 11 augustus 1840 werd vervuld, en op 11 september 2001 werd de profetie van de geboorte van een kind met de naam Josia, die door de ongehoorzame profeet in de geschiedenis van Jerobeam was verkondigd, vervuld in het Laodicese adventisme, toen de engel Zijn volk van de laatste dagen terugvoerde naar de fundamentele geschiedenis waarin de confrontatie tussen de ongehoorzame profeet en Jerobeam haar vervulling had gevonden. Het bijbelse getuigenis duidde op een voorspelling van een komende Josia, en toen de geschiedenis die door de ongehoorzame profeet werd getypeerd zich in 1844 herhaalde, werd zijn voorspelling van de naam opnieuw in het profetische narratief opgenomen.

Op 11 september 2001 leidde de Leeuw uit de stam van Juda Zijn volk van de laatste dagen terug naar de oude paden van Jeremia, die de zesenzeventig jaren voorstelden waarin de Bode van het

Verbond een tempel had opgericht om er op 22 oktober 1844 plotseling toe te komen. Josia had de vloek van Mozes ontdekt toen hij het werk van het herstellen van de tempel begon. Het werk van de honderdvierenveertigduizend wordt door Jesaja voorgesteld als een werk van herstel.

En zij zullen de oude puinhopen herbouwen, de verwoestingen van vroeger weer oprichten, en de verwoeste steden herstellen, de verwoestingen van vele geslachten. Jesaja 61:4.

Het werk van Josia in het herstellen en vernieuwen van de tempel is het werk waarvan Jesaja aangeeft dat het door Gods volk van de laatste dagen wordt volbracht, want alle profeten spreken meer over de laatste dagen dan over de dagen waarin zij leefden. Dat werk werd ook voorafgebeeld door hen die in de dagen van Ezra uit Babylon trokken.

Want wij waren slaven; toch heeft onze God ons in onze slavernij niet verlaten, maar ons goedertierenheid bewezen voor de ogen van de koningen van Perzië, om ons een opwekking te geven, om het huis van onze God op te richten en zijn verwoestingen te herstellen, en om ons een muur te geven in Juda en in Jeruzalem. Ezra 9:9.

Het werk dat door Ezra werd verricht, werd volbracht nadat zij uit Babylon waren gekomen, en het stelt het werk van tempelherstel voor dat Josia verrichtte, het werk dat door Jesaja wordt aangeduid als dat van Gods volk in de laatste dagen, en het begon op 11 september 2001. Ook in de Openbaring duidt Johannes dat werk aan.

En de stem die ik uit de hemel gehoord had, sprak opnieuw met mij en zei: Ga, neem het boekje dat geopend is in de hand van de engel die op de zee en op de aarde staat. En ik ging naar de engel en zei tot hem: Geef mij het boekje. En hij zei tot mij: Neem het en eet het op; en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing. En ik nam het boekje uit de hand van de engel en at het op; en het was in mijn mond zoet als honing; en zodra ik het gegeten had, werd mijn buik bitter. En hij zei tot mij: Gij moet opnieuw profeteren voor vele volken en naties en talen en koningen. En mij werd een meetriet gegeven, aan een staf gelijk; en de engel stond daar en zei: Sta op en meet de tempel van God en het altaar en hen die daarin aanbidden. Maar laat de voorhof die buiten de tempel is, buiten beschouwing en meet die niet; want hij is aan de heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden tweeënveertig maanden lang. En Ik zal macht geven aan Mijn twee getuigen, en zij zullen duizend tweehonderdzestig dagen profeteren, bekleed met zakken. Openbaring 10:8–11:3.

In deze passage vertegenwoordigt Johannes de Millerieten, die de boodschap hadden gegeten die zich in de hand van de engel bevond toen Hij op 11 augustus 1840 neerdaalde, maar die ook de bittere teleurstelling van 22 oktober 1844 hadden ondergaan. Staande bij de bittere teleurstelling van 1844 werd Johannes gezegd dat hij, als een symbool van Gods volk in de laatste dagen, de ervaring moest herhalen die door 1840 tot 1844 werd voorgesteld, en aldus vooruitwees naar 11 september 2001 en naar de spoedig komende zondagswet. Hem werd gezegd: “Gij moet wederom profeteren voor vele volken, en naties, en talen, en koningen,” waarmee wordt aangeduid dat de gehele wereld verlicht wordt wanneer de engel in Openbaring achttien neerdaalt, wanneer de geschiedenis van Openbaring hoofdstuk tien wordt herhaald — “regel op regel.”

In verband met het vaststellen van de geschiedenis die herhaald zou worden wanneer Gods volk van de laatste dagen opnieuw profeteerde, werd Johannes gezegd op te staan en de tempel van God te meten. Zijn „meting” werd nauwkeurig aangeduid, want hij was geplaatst in het jaar 1844, waar zijn maag verbitterd werd door de teleurstelling van 22 oktober. Hem werd gezegd de tempel te meten, maar de voorhof buiten beschouwing te laten, waarvan hem werd meegedeeld dat die de tijd der heidenen voorstelde, wanneer zij de voorhof twaalfhonderdzesentwintig jaar lang zouden vertreden. De twaalfhonderdzesentwintig jaren eindigden in 1798. Johannes moest zijn meting beginnen in 1798 en de voorgaande twaalfhonderdzesentwintig jaren buiten beschouwing laten, waarin de geestelijke tempel en het geestelijke Jeruzalem vertrapt waren. Hij stond bij de teleurstelling van 1844, zodat van 1798 tot 1844 zesentwintig jaar zijn. Die zesentwintig jaren stellen de tempel voor.

Toen Johannes, zoals Gods volk van de laatste dagen opnieuw zou profeteren, zoals zij van 1840 tot 1844 hadden gedaan, zou men beginnen wanneer de engel neerdaalde bij de vervulling van een profetie over de islam. Hun werk van opnieuw profeteren zou een werk vereisen van het meten van de tempel, en dat werk zou een onderzoek van de „oude paden” voorstellen, hetgeen de geschiedenis was die door de „tempel” werd voorgesteld, die begon ten tijde van het einde in 1798 en eindigde met de grote teleurstelling van 1844. Toen zij hun werk begonnen van het onderzoeken van Jeremia's oude paden, die Johannes' „tempel van zesentwintig jaar” zijn, werd de vloek van Mozes gevonden in het puin dat over de gehele tempel verspreid lag, en werd de voorspelling van de komende Josia vervuld. Het werk van Josia wordt ook opnieuw door Jesaja geïdentificeerd:

En zij die uit u voortkomen, zullen de oude puinhopen herbouwen; gij zult de grondvesten van vele geslachten weder oprichten; en gij zult genoemd worden: Hersteller van de bres, Herstellers van paden om daarin te wonen. Jesaja 58:12.

Gods volk van de laatste dagen moest de „paden om in te wonen” herstellen, die de „oude paden” van Jeremia zijn. Zij moesten de oude puinhopen herbouwen, zoals de arbeiders in de geschiedenissen van Josia en Ezra tot stand brachten. Zij moesten de methode van „regel op regel” toepassen, want zij zouden niet slechts de fundamentele geschiedenis van het adventisme, die door de tempel van zesentwintig jaar wordt voorgesteld, „oprichten”, maar daardoor ook „de fundamenten van vele geslachten oprichten”. Zij moesten onderkennen dat elke hervormingsbeweging een fundamenteel werk vertegenwoordigt, dat „regel op regel” de fundamenten van de laatste dagen van 1798 tot 1844 aanduidt. Zij moesten „de bres” herstellen, en de bres vertegenwoordigt de eerste scheur in een vat of een muur, die de weg opent voor verdere rampspoed. De „bres” die hersteld moest worden, was de opstand van 1863.

Toen Josia op 11 september 2001 aankwam, keerde Gods volk van de laatste dagen terug naar Jeremia's oude paden en begon het de milleritische geschiedenis op te meten. Zij ontdekten de „breuk”. Zij herkenden de waarheid van de juwelen uit Millers droom terwijl zij „de puinhopen van oudsher” herbouwden. Zij ontdekten de „zeven tijden”, zoals Josia dat had gedaan, en zij herstelden de waarheid van Leviticus zesentwintig, en richtten aldus „de verwoestingen van vroeger” weer op. Toen zij de „eerste” en de „laatste” verwoestingen van Leviticus zesentwintig herstelden, erkenden zij vervolgens dat de ene in 1798 eindigde en de andere in 1844. Aldus was hun werk van het weer oprichten van de verwoestingen van vroeger juist de „rietstaf” die aan

Johannes werd gegeven, waardoor hij de tempel kon opmeten.

De Leeuw uit de stam van Juda leidde Zijn volk terug naar de oude paden, opdat zij de boodschap van de late regen konden vinden, en de boodschap van de late regen is de boodschap van de islam van de derde wee. Toen zij uiteindelijk de twee heilige tafelen van Habakuk ontdekten, zoals voorgesteld door de pionierskaarten van 1843 en 1850, zagen zij dat het fundament de „drie weeën” van Openbaring hoofdstuk acht omvatte, en dat de tweede wee was geëindigd in de funderende geschiedenis waarin de Milleritische tempel was opgericht. Vervolgens erkenden zij dat het inzicht in de regel van de drievoudige toepassing van profetieën tevoren door de Leeuw uit de stam van Juda was ingesteld, opdat zij, wanneer zij terugkeerden naar Jeremia’s oude paden, „de rust en de verkwikking” konden herkennen, wat de boodschap van de late regen van de derde wee is, die wordt aangeduid en bevestigd met de twee getuigen van de eerste en tweede wee.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

‘De vijand tracht de gedachten van onze broeders en zusters af te leiden van het werk een volk voor te bereiden om in deze laatste dagen staande te blijven. Zijn drogredenen zijn erop gericht de aandacht af te wenden van de gevaren en plichten van het uur. Zij achten het licht dat Christus uit de hemel kwam geven aan Johannes voor Zijn volk, als niets. Zij leren dat de taferelen die vlak vóór ons liggen niet van voldoende belang zijn om bijzondere aandacht te ontvangen. Zij stellen de waarheid van hemelse oorsprong buiten werking en beroven het volk van God van zijn vroegere ervaring, terwijl zij het in plaats daarvan een valse wetenschap geven.

“Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar de goede weg is, en wandelt daarop.” Jeremia 6:16.

“Laat niemand trachten de grondslagen van ons geloof weg te rukken—de grondslagen die bij het begin van ons werk zijn gelegd door biddende studie van het Woord en door openbaring. Op deze grondslagen hebben wij de laatste vijftig jaar gebouwd. Mensen menen misschien dat zij een nieuwe weg hebben gevonden en dat zij een sterker fundament kunnen leggen dan dat wat gelegd is. Maar dit is een grote misleiding. Niemand kan een ander fundament leggen dan dat wat gelegd is.

“In het verleden hebben velen zich gezet aan het bouwen van een nieuw geloof, aan de vestiging van nieuwe beginselen. Maar hoe lang hield hun bouwwerk stand? Het stortte spoedig in, want het was niet gegrondvest op de Rots.

“Moesten de eerste discipelen niet de uitspraken van mensen tegemoet treden? Moesten zij niet luisteren naar valse theorieën en vervolgens, na alles gedaan te hebben, standvastig blijven, zeggende: ‘Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is’? 1 Korintiërs 3:11.

‘Zo moeten wij het begin van onze vrijmoedige verzekerdheid standvastig vasthouden tot het einde. Woorden van kracht zijn door God en door Christus tot dit volk gezonden, die hen punt voor punt uit de wereld brengen in het heldere licht van de tegenwoordige waarheid. Met lippen aangeraakt door heilig vuur hebben Gods dienstknechten de boodschap verkondigd. De

goddelijke uitspraak heeft haar zegel gezet op de echtheid van de verkondigde waarheid.’
Testimonies, deel 8, 296, 297.